

meget stærke Udtryk have protesteret mod en Indlemmelse under Kjøbenhavn — hvorved de nære Frygt ikke blot for en betydelig Forøgelse i Skattebyrder, men og for at deres særegne Interesser ikke skulle blive tilstrækkeligen varetagne — saaledes maa Udvalget holde for, at, hvad man end dømmer herom, er Tiden dertil endnu ikke kommen. Deels er man nemlig vistnok heller ikke fra Hovedstadens Side forberedt paa eller tilbøielig til en saadan Forening, og deels vilde Ordningen heraf medtage længere Tid, medens Bebyggelsen af Frederiksberg gaaer saa hurtigt frem, og Forholdene her tiltage saa stærkt i Udvikling, at en Omordning af Communalforholdene ikke længere bør opsættes. Overlades Forholdene deres egen Udvikling, er det snarere at vente, at en Tilnærmelse fra begge Sider kan finde Sted, og at det muligen kan ske ved frivillig Overenskomst, som man nu ikke uden Uretfærdighed kunde forordne mod de Paagældendes bestemt udtalte Ønsker. Skulde Tiden vise, at Frederiksberg Sogns Communalbestyrelse ikke vilde eller kunde ordne de Anliggender, hvis Ordning ogsaa interesserer Hovedstaden, eller skulde den i Anliggender, der maatte ansees som fælles for begge Communer, vise en Mangel paa Imødekommen, der forhindrede Foranstaltninger, vigtige for Hovedstaden eller det almene Vel, — da først vilde der, saavidt Udvalget skønner, kunne blive Tale om en tvungen Indlemmelse.

Det foreliggende Udkast er, hvad Bestyrelsesformen angaaer, i det Væsentlige stemmende med det for „Handelspladsen Silkeborgs oeconomiske Bestyrelse“ under 20de Mars 1855 udgivne Regulativ, hvilket og i det Hele slutter sig til Anordningen af 24de October 1837 om Kjøbstadernes oeconomiske Bestyrelse. Udkastets §§ 3—7 og 10 ere ordret stemmende med de tilsvarende Paragrapher i Regulativet for Silkeborg, og §§ 2, 8, 18, 19 og 20 ere med nogle saa Forandringer optagne efter samme Regulativ. Det vil formentlig billiges, at man, istedetfor at skabe en ny Bestyrelsesform, har optaget Bestemmelserne i en for en ligeartet Commune saa nylig udgiven Anordning. — De væsentligen nye Paragrapher ere altsaa de, der anordne disse

Commissjoner, nemlig §§ 21—24, ved hvilke Udvalget Intet har fundet at bemærke, samt de, der bestemme, hvorledes de communale Udgifter skulle fordeles.

At Communen skal deles i tvende Dele, som i Udkastet benævnes Bydistrictet og Landsdistrictet, er vistnok mindre heldigt, men maa dog ansees som begrundet i de tilværende Forhold. Hvad nu de Regler angaaer, hvorefter Udgiften skulde paalignes deels Communen i det Hele (§ 10), deels særskilt Bydistrictet (§ 12), da kan det vel kaldes i Tvivl, om disse Regler overhovedet kunne ansees stemmende med rette Grundsaetninger for den communale Beskatning. Da imidlertid Reglen i § 10 er stemmende med det nu Gjældende, da endvidere Bestemmelsen i § 12 er (med en mindre betydelig Modificiation) stemmende med, hvad der i et talrigt Møde af Grundeiere i Sognet blev vedtaget, og da endelig Sogneforstanderskabet gjennem dets Comitee har erklæret sig enigt i det Foreslaaede, skønner Udvalget ikke, at der fra den lovgivende Magts Side kan være Grund til at modsætte sig en saadan Ordning.

Hvad i Særdeleshed Reglen i § 10 betræffer, turde det være klart, at i et Sogn som Frederiksberg, hvis samlede Hartkorn kun udgjør c. 220 Tdr., er de egentlige Landeieendommers Værdi langt ringere i Forhold til Bygningernes Værdi end i noget andet Landsogn, med hvilket det ellers efter dets Størrelse kunde sammenlignes; men ved den i Paragraphen opskillede dobbelte Begrænsning vil der og, saavidt skønnes, være sørget tilstrækkeligen for, at Hartkornet ei bliver overbebyrdet. Dog have vi, efter de os meddeelte Oplysninger om, hvad der af Hartkornet i Løbet af de 10 sidste Aar er ydet, troet at burde foreslaae en Nedsættelse i den Andeel, der efter denne Paragraph skal paalignes Hartkornet. Forøvrigt have vi saavel herved, som ved Paaligningen paa Bygninger og Areal efter § 12, forudsat, at Paaligning efter Formue og Leilighed bør finde Sted i Forhold til, hvad Enhver antages at have Gyne til at yde, uden Hensyn til hvad den Paagældende svarer af sin faste Eiendom.